

UITSPRAAK

SGIM 2024-68

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van A, wonende te B hierna te noemen 'klaagster', tegen C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klaagster heeft bij formulier van 28 november 2024 bij de Geschilleninstantie Mondzorg kenbaar gemaakt dat zij een geschil wenste in te dienen en heeft daartoe het Geschilformulier met onderbouwing toegestuurd.
2. Het door klaagster verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 28 november 2024 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 28 januari 2025 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 29 januari 2025.
5. De hoorzitting heeft op 14 maart 2025 plaatsgevonden te Bunnik. Klaagster was ter zitting aanwezig, bijgestaan door haar partner. Verweerder was ter zitting aanwezig.

De klacht

Klaagster verwijt verweerder, zakelijk weergegeven, dat hij onvoldoende heeft gedaan om botverlies en pocketvorming – ontstaan na het trekken van een verstandskies - rondom element 21 (een van de voortanden) te voorkomen dan wel te behandelen. Tevens meent klaagster onvoldoende te zijn voorgelicht door verweerder over de onvoorspelbare prognose van element 21.

Klaagster vordert een schadevergoeding van € 11.679,00 bestaande uit zowel materiele schade (waaronder tandheelkundige kosten en kosten die samenhangen met een tandheelkundige behandeling in Polen) als immateriële schade.

Het verweer

Verweerder heeft in zijn verweerschrift en ter zitting, zakelijk weergegeven, het navolgende verweer gevoerd.

Verweerder is van mening dat hij niets méér had kunnen doen dan hij heeft gedaan om pocketvorming rondom element 21 te voorkomen. Op parodontologisch gebied heeft verweerder – en ook klaagster – er alles aan gedaan om de pocketvorming te bestrijden. Tevens meent verweerder dat hij niks heeft gedaan wat die pocketvorming veroorzaakt heeft. Het trekken van de verstandskies staat daar volledig los van. De voorgeschiedenis van element 21 (stiftopbouw, kroon en meerdere wortelkanaalbehandelingen) maakte de prognose van het element onvoorspelbaar. Verweerder meent dat hij klaagster achteraf gezien beter had kunnen voorlichten over die prognose.

Nu verweerder meent dat zijn handelen (of zijn nalaten) niet de oorzaak is geweest van de pocketvorming rondom element 21 en hij juist alles heeft gedaan om dit te bestrijden, is een schadevergoeding niet aan de orde.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klaagster heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen. Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klaagster voldaan.

De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klaagster ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie stelt voorop dat een tandarts jegens een patiënt geen resultaatsverplichting heeft maar een inspanningsverplichting. Dit betekent dat een tandarts jegens zijn patiënt niet verplicht is een bepaald resultaat tot stand te brengen, maar wel verplicht is zich een bepaalde inspanning te getroosten, namelijk de inspanning die men mag verwachten van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts. Bij de beantwoording van de vraag of is voldaan aan deze

inspanningsverplichting moeten alle feiten en omstandigheden van het geval worden betrokken, zoals deze aan de tandarts ten tijde van de behandeling bekend waren of behoorden te zijn.

Ter zitting is – na een nadere toelichting van klaagster – gebleken dat de eerste wortelkanaalbehandeling aan element 21 plaatsvond toen klaagster ongeveer 12 jaar oud was; deze behandeling was noodzakelijk na een ongeval. Sindsdien hebben er nog twee wortelkanaalbehandelingen plaatsgevonden, waarvan de laatste ongeveer 15 jaar geleden (voordat klaagster patiënt bij verweerder werd) plaatsvond. De Geschilleninstantie stelt daarmee vast dat de problematiek rondom element 21 is ontstaan op zeer jonge leeftijd, en dat het bijzonder is dat dit element zo lang behouden is. De problematiek rondom element 21 houdt geen verband met behandelingen (waaronder het trekken van een verstandskies) door verweerder.

Door verweerder is alles gedaan om het element te kunnen behouden. Er zijn wanneer nodig foto's gemaakt, het tandvlees en de pockets rondom element 21 zijn goed in de gaten gehouden en er heeft meermaals voorlichting plaatsgevonden over het belang van goed poetsen en de mondhygiëne. Dat er eerder dan door verweerder geconstateerd sprake was van tandenknarsen kan op basis van het dossier niet worden vastgesteld.

Met verweerder is de Geschilleninstantie van mening dat het – met de kennis van achteraf – wellicht beter was geweest om eerder het gesprek aan te gaan over de uiteindelijk slechte prognose van element 21. Dat iets met de kennis van achteraf beter had gekund, leidt echter niet tot gegrondverklaring van een klacht.

De Geschilleninstantie is op basis van de feiten en omstandigheden, zoals die volgen uit het medisch dossier en de standpunten die door partijen naar voren zijn gebracht, dan ook van oordeel dat niet is komen vast te staan dat verweerder medisch inhoudelijk gezien niet heeft gehandeld zoals mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts.

Dit betekent dat de klacht van klaagster in alle onderdelen ongegrond wordt verklaard. Nu niet is vast komen te staan dat door verweerder medisch onzorgvuldig is gehandeld en de klacht in alle onderdelen ongegrond wordt verklaard, wordt niet toegekomen aan het toekennen van een schadevergoeding.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht in alle onderdelen ongegrond;
- wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af;
- wijst het meer of anders gevorderde af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 14 maart 2025

Met verzenddatum, 1 mei 2025